

Vadovaujantis Valstybinės lietuvių kalbos komisijos 2004 m. gruodžio 2 d. rekomendacijos Nr. 14 (R-2) „Dėl gatvių pavadinimų sudarymo ir rašymo“ 2.1.7 punktu, kai gatvė vadinama asmenų grupės vardu, vartojama daugiskaitos forma. Kaip tik dėl to gatvei, šalia kurios įsikūrusi savo senąją architektūrą išsaugojusi Dituvos mokykla, 2010 m. Savivaldybės tarybos sprendimu suteiktas Kuršaičių gatvės vardas. Neabejotinai pavardės šaknyje *kurš* užkoduota kilmė iš kuršių genties, tai patvirtina ir priesaga *-aitis* (kilęs iš kuršio).

Neretai pažinimo procesą metaforiškai pavadiname keliu, o šis kelias – gatvė, daugybę dituviškių kartų vedusi ir tebevedanti į mokyklą, skatina mus pažinti tris brolius Kuršaičius: mokytojus Gustavą ir Liudviką bei garsiausiąjį – Karaliaučiaus profesorių leksikografą ir lietuvių evangelikų liuteronų kunigą Frydrichą, kuriam broliai siūsdavo surinktą tautosaką ir kitą lituanistinę medžiagą. Tai jis padėjo gyvuoti ir J. F. Šrioderio spaustuvei, gyręs jos leidinius spaudoje, padėjęs juos platinti. Liudvikas mokytojavo Priekulėje, o Šventvakariuose iki šių dienų išlikusiame name (čia kurį laiką gyveno ir Ieva Simonaitytė su motina) užaugino ir anksti mirusio brolio Gustavo sūnų, tapusį taip pat garsiu kalbininku, Aleksandrą Teodorą Kuršaitį. Tegul brolių Gustavo, Liudviko, Frydricho ir jų ainio Aleksandro Teodoro Kuršaičių atminimas liudija apie garbingą mokytojo profesiją ir lietuvių kalbos išlaikymo ir puoselėjimo svarbą Tautos išlikimui.

Daiva Beliokaitė,
LKD F. Kelkio skyriaus pirmininkė,
Klaipėdos rajono savivaldybės kalbos tvarkytoja